

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/2/2023
Identifikačné číslo spisu:	2022010030
Dátum vydania rozhodnutia:	04.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:2022010030.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci odsúdenej G. J. pre zločin vydierania v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 k § 175 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákonníka Českej republiky a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 4. apríla 2023 v Bratislave, o sťažnosti odsúdenej G. J. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 13. decembra 2022, sp. zn. 6Ntc/13/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdenej G. J. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 13. decembra 2022, sp. zn. 6Ntc/13/2022, podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdenej G. J., nar. XX. H. XXXX v V., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Sučany, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 13. januára 2015, sp. zn. 6Ntc/12/2014, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského súdu v Brne z 24. mája 2013, sp. zn. 53T/1/2013 v spojení s uznesením Vrchného súdu Olomouc zo 6. novembra 2013, sp. zn. 3To/103/2013 a rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 14. novembra 2017, sp. zn. 2T/62/2010.

V odôvodnení tohto uznesenia krajský súd poukázal na to, že odsúdená v minulosti vykonávala trest odňatia slobody uložený rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 13. januára 2015, sp. zn. 6Ntc/12/2014, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského súdu v Brne z 24. mája 2013, sp. zn. 53T/1/2013 v spojení s uznesením Vrchného súdu Olomouc, na základe čoho bol na rozhodovanie o jej žiadosti o podmienené prepustenie v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) príslušný krajský súd, ktorý rozhodoval o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Odsúdená pritom aktuálne už vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 14. novembra 2017, sp. zn. 2T/62/2010, právoplatným toho istého dňa, ako trest súhrnný, pri súčasnom zrušení výroku o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Trnava z 30.

mája 2017, sp. zn. 7T/191/2006, právoplatným 31. októbra 2017. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. mája 2019, sp. zn. 5 Ndt 13/2019, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 25, roč. 2020, v zmysle ktorého ak sú na prijatie rozhodnutia súvisiaceho s výkonom dvoch a viacerých postupne uložených trestov odňatia slobody príslušné súdy rôznych stupňov, príslušným na rozhodnutie bude vždy súd vyššieho stupňa. Pokiaľ je v takomto prípade daná príslušnosť niekoľkých súdov toho istého stupňa, konanie vykoná ten z nich, na ktorý podala oprávnená osoba návrh na začatie konania alebo ktorému postúpil vec nepríslušný súd; inak ten súd, ktorý začal vo veci konať ako prvý. Keďže odsúdená postupne bez prerušenia vykonáva dva nepodmienečné tresty odňatia slobody, s poukazom na § 66 ods. 3 Trestného zákona, ktorý pri preskúmaní formálnej podmienky ukladá súdom, aby sčítavali pomerné časti uložených trestov, príslušným na rozhodnutie bude vždy súd vyššieho stupňa, v tomto prípade krajský súd.

Pri posudzovaní formálnych podmienok podmiennečného prepustenia krajský súd konštatoval, že odsúdená v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona vykonala potrebnú časť z výmery uloženého trestu 25. marca 2021. Zároveň návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podala až po uplynutí jedného roka od zamietnutia jej predchádzajúceho návrhu uznesením Krajského súdu v Trnave z 22. júla 2021, sp. zn. 5Ntc/7/2021, právoplatným 13. októbra 2021 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. októbra 2021, sp. zn. 4 Urtost 5/2021.

Vo vzťahu k materiálnym podmienkam podmiennečného prepustenia krajský súd uviedol, že z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS pre mladistvých Sučany vyplýva, že počas doterajšieho výkonu trestu bola odsúdená celkovo dvadsaťkrát disciplinárne potrestaná za porušenie plnenia zákonných povinností a plnenia pokynov príslušníkov, za nešetrné zaobchádzanie, nedodržanie liečebného režimu a za porušenie zákazu nadväzovať nepovolené kontakty. Počas výkonu trestu v danom ÚVTOS len čiastočne plnila program zaobchádzania, avšak podľa negatívnych záznamov z predchádzajúcich ústavov o výkone trestu odsúdenej je potrebné konštatovať, že celkovo neplnila program zaobchádzania v časti edukácia.

Pri hodnotení splnenia prvej materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia, a to polepšenia sa odsúdenej plnením povinností vo výkone trestu odňatia slobody krajský súd uviedol, že do januára 2020 bolo správanie odsúdenej na požadovanej úrovni, získala 7 disciplinárnych odmien, v priebehu obdobia od januára 2020 do 18. mája 2020 však došlo v jej správaní k prudkému obratu, keď sa za pomerne krátke obdobie dopustila mnohých vážnych disciplinárnych previnení v celkom počte 18. Opakovane nerešpektovala pokyny príslušníkov, porušovala liečebný režim, vyvolávala konfliktné situácie s ostatnými odsúdenými ženami, mala negatívny vplyv na odsúdené, agresívne sa správala voči zamestnancom ústavu. Následne od mája 2020 sa jej správanie stabilizovalo, avšak medzičasom jej pribudli ďalšie dve disciplinárne potrestania, keďže ich má doteraz evidovaných už 20. Z tohto dôvodu aj napriek získaným disciplinárnym odmenám nebolo podľa krajského súdu možné urobiť záver o splnení prvej materiálnej podmienky, vzhľadom na pretrvávajúce problémové správanie odsúdenej a nerešpektovanie pravidiel ústavu. Negatívne správanie a vystupovanie odsúdenej výrazne prevyšuje pozitíva v jej správaní v rámci ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Aj napriek skutočnosti, že momentálne je správanie odsúdenej v ÚVTOS pre mladistvých Sučany na požadovanej úrovni, neexistuje podľa krajského súdu žiadna záruka, s ohľadom na jej predchádzajúce zmeny správania a „skrat“, že uvedený stav polepšenia je trvalého charakteru. Aj napriek dlhému obdobiu dobrého správania sa odsúdenej vo výkone trestu nemožno prehliadnuť jej správanie počas spomínaných 5 mesiacov, počas ktorých bola 18-krát disciplinárne potrestaná. U odsúdenej vzhľadom na jej správanie a vystupovanie vo výkone trestu nemožno tvrdiť, že plnením svojich povinností a svojim správaním preukázala polepšenie alebo že došlo k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti, keďže sa u nej počas výkonu trestu objavilo opakovane nežiadúce a nevhodné správanie.

S poukazom na to krajský súd dospel k záveru, že doterajším výkonom trestu doposiaľ nebol naplnený výchovný účel uloženého trestu, tak aby bolo možné jednoznačne tvrdiť, že odsúdená sa vo výkone trestu polepšila a bude viesť riadny život. K obdobnému záveru pritom dospel už pri svojom

predchádzajúcim rozhodovaní o žiadosti odsúdenej o podmienené prepustenie, pričom v tom čase bolo preukázané, že odsúdená bola 7-krát disciplinárne odmenená a 18-krát disciplinárne potrestaná. Z aktuálneho hodnotenia odsúdenej za posledný rok je teda zrejmé, že počet disciplinárnych odmien sa jej nezvýšil, naopak, bola dvakrát disciplinárne potrestaná, pričom aktuálne má evidovaných 20 disciplinárnych potrestaní.

Vo vzťahu k osobe odsúdenej a k očakávaniu vedenia riadneho života v budúcnosti z jej strany krajský súd poukázal na jej odpis registra trestov GP SR, z ktorého vyplýva, že odsúdená bola doposiaľ 4-krát súdne trestaná za spáchanie závažnej trestnej činnosti, a to nielen na území Slovenskej republiky (trestný čin lúpeže, trestný čin vydierania, trestný čin pozbavenia osobnej slobody, trestný čin podielníctva), ale aj na území Českej republiky. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že odsúdená páchala trestnú činnosť v Českej republike aj v čase, keď vedela, že je stíhaná na území Slovenskej republiky. Je preto podľa krajského súdu viac ako pravdepodobné, že v páchaní trestnej činnosti odsúdenú zastavilo len obmedzenie osobnej slobody orgánmi činnými v trestnom konaní v Českej republike. Osoba odsúdenej, jej predchádzajúci život, závažnosť spáchaných trestných činov, spôsob spáchania trestných činov, pohnutky k trestnej činnosti preto podľa názoru krajského súdu nedávajú záruku, že v budúcnosti bude viesť riadny život, nakoľko jej sklony k páchaniu trestnej činnosti sú badateľné. Nateraz tak celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdenej je možné len počas výkonu nariadeného trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdenej z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je účinná ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Pre úplnosť krajský súd doplnil, že ani osoba, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, tak ako odsúdená, nemá automaticky nárok na to, aby bola podmienené prepustená. Aj u takejto osoby je potrebné striktné individuálne preskúmať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok a pokiaľ súd dospeje k záveru, že riziko recidívy je u takejto osoby príliš vysoké, nemôže byť pre absenciu druhej materiálnej podmienky podmienené prepustená. Uvedené sa vzťahuje aj na odsúdenú, u ktorej aj po výkone takmer 13 rokov trestu odňatia slobody zostávajú naďalej dôvodné pochybnosti o tom, či možno od nej očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Proti tomuto uzneseniu zahlásila odsúdená G. J. sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Zahlásenú sťažnosť dodatočne odôvodnila prostredníctvom obhajcu Mgr. Štefana Slováčika písomným podaním z 13. februára 2023, v ktorom uviedla, že dôvody, pre ktoré krajský súd nevyhovel jej žiadosti, sa jej javia veľmi vážne a nepresvedčivo. Súd sa zaoberal iba dôkazmi svedčiacimi v jej neprospech a nezaoberal sa dôkazmi a skutočnosťami, ktoré preukazujú, že odsúdená vyjadřila snahu polepšiť sa, jej kritický postoj k trestnej činnosti a záujem viesť riadny život. Skutočnosť, že vzhľadom na preukázanú snahu o polepšenie sa a vyjadrenie presvedčenia, že samotný počet disciplinárnych odsúdení v priebehu 5 mesiacov (z celkových viac ako 11 rokov výkonu trestu odňatia slobody) nemôže byť podľa odsúdenej dôvodom, že sa skutočne nepolepší. Prognózu jej polepšenia môže kvalifikovanejšie posúdiť zástupkyňa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany na základe každodenných kontaktov s odsúdenou a jej správaním, ktorá na verejnom zasadnutí poukázala aj na disciplinárnu odmenu za činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti, konkrétne organizovanie aktivity pre odsúdené ženy v rámci KOČ činnosti. Odsúdená je toho názoru, že krajský súd nesprávne posudzoval druhú materiálnu podmienku podmieneného prepustenia, pretože nesplnenie tejto podmienky zdôvodnil výlučne „excesmi“, ktoré nastali v priebehu 5 mesiacov z viac ako 11 rokov vykonávaného trestu.

Vo vzťahu k individuálnej prevencii trestu odsúdená poukázala na to, že počas celého výkonu trestu odňatia slobody sa správala príkladne (okrem uvádzaného kritického obdobia), zodpovedne si plnila pracovné povinnosti, zapájala sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti. V rámci vykonaného dokazovania podľa svojho názoru dostatočným spôsobom preukázala, že po prepustení z výkonu trestu má vytvorené podmienky na to, aby viedla riadny život správneho občana. Je toho názoru, že jej môže byť zverená dôvera spoločnosti, že trest, ktorý jej bol uložený, aj bez ďalšieho výkonu trestu odňatia slobody splní svoj účel. Ak jej bude nariadená skúšobná doba, bude sa počas nej pravidelne dostavovať k výkonu probačného dohľadu a spolupracovať s probačným a mediačným úradníkom a bude sa snažiť

viest' riadny život. Zároveň prisľúbila, že bude viesť usporiadaný spôsob života tak ako pred odsúdením, nakoľko samotné odsúdenie jej dalo dostatočnú nápravu a uvedomenie nad vlastným správaním.

Na základe uvedeného odsúdená navrhla, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodovanie, alternatívne aby po zrušení napadnutého uznesenia vyhovel jej žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Spis spolu so sťažnosťou odsúdenej bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) predložený 17. februára 2023 a zapísaný do senátu 4T pod sp. zn. 4 Urto 3/2023. Riadiaci predseda senátu 4T listom z 20. februára 2023 predložil vec v zmysle čl. IV ods. 11 Rozvrhu práce najvyššieho súdu na rok 2023 (ďalej len „Rozvrh práce“) predsedovi najvyššieho súdu na vydanie pokynu na prevedenie veci z nesprávne zapísaného registra Urto do registra Urtost, do ktorého sa zapisujú sťažnosti proti rozhodnutiam krajských súdov po uznaniach cudzozemských rozhodnutí, keďže predmetná vec sa týka rozhodnutia o žiadosti odsúdenej o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, teda rozhodnutia po uznaní rozhodnutí súdov Českej republiky.

Predseda najvyššieho súdu pokynovým lístkom z 1. marca 2023 vydal pokyn na zápis predmetnej veci do registra Urtost náhodným výberom. Vec bola náhodným výberom zapísaná pod sp. zn. 2 Urtost 2/2023.

Riadiaci predseda senátu 2T listom zo 6. marca 2023 predložil vec v zmysle čl. IV ods. 10 Rozvrhu práce predsedovi trestnoprávneho kolégia na rozhodnutie o tom, ktorému senátu vec patrí. Poukázal pritom na čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, § 3 ods. 3, ods. 4 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na čl. IV ods. 10, ods. 11 Rozvrhu práce, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 18. októbra 2011, sp. zn. III. ÚS 212/2011, uverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 71/2011, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 31. augusta 2017, sp. zn. I. ÚS 249/2017, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 31. augusta 2017, sp. zn. I. ÚS 448/2016 a doplnil, že po tom, ako bola predmetná vec najvyššiemu súdu prvýkrát predložená a náhodným výberom zapísaná senátu 4T, stali sa členovia tohto senátu zákonnými sudcami na konanie a rozhodnutie o nej. Je preto zrejmé, že senát 2T nie je zákonným senátom na konanie a rozhodovanie o sťažnosti odsúdenej G. J. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 13. decembra 2022, sp. zn. 6Ntc/13/2022. Zákonným senátom na konanie a rozhodovanie vo veci je v tomto prípade senát 4T, ktorému bola vec pôvodne pridelená a ktorému ju nemožno odňať len z dôvodu, že v rámci jednotlivých registrov tohto senátu bola zapísaná do nesprávne určeného registra.

Predseda trestnoprávneho kolégia predložil vec listom zo 7. marca 2023 predsedovi najvyššieho súdu, pričom poukázal na to, že k prerozdeleniu veci náhodným výberom došlo na základe pokynu predsedu súdu, pričom námietky riadiaceho predsedu senátu 2T považoval za opodstatnené, pretože samotný riadiaci predseda senátu 4T vo svojom liste z 20. februára 2023 nenamietal nesprávne pridelenie veci senátu 4T, ale domáhal sa len toho, aby bola vec prevedená do správne určeného súdneho registra pod novou spisovou značkou 4 Urtost. Aj podľa názoru predsedu kolégia v predmetnej veci neboli splnené podmienky na jej prerozdelenie náhodným výberom, ale vec mala byť iba prevedená do správne určeného registra senátu 4T, ktorému bola pri jej predložení najvyššiemu súdu náhodným výberom pridelená. Navrhol preto upraviť elektronickú podateľňu tak, aby pridelenie veci senátu 2T bolo označené ako mylný zápis a aby predmetná vec bola prevedená do správne určeného registra Urtost senátu 4T, ktorému bola pri predložení náhodným výberom pôvodne správne pridelená.

Predseda najvyššieho súdu v liste z 9. marca 2023 uviedol, že postup spočívajúci v náhodnom pridelení veci v rámci súdneho registra Urtost považuje za správny a v súlade s pravidlami Rozvrhu práce. Poukázal na to, že zápis prebieha technicky tak, že zamestnanec elektronickej podateľne najskôr určí register, do ktorého bude vec zapísaná a až následne spustí proces náhodného pridelenia veci senátu. Keďže vec bola pri jej predložení nesprávne zapísaná do registra Urto, predseda súdu vydal pokyn na jej zápis do správne určeného registra Urtost, pričom realizácia náhodného výberu v tomto súdnom registri

sa má uskutočniť až po určení správneho registra. Žiadne z pravidiel Rozvrhu práce pritom podľa predsedu súdu neumožňovalo neuplatniť všeobecné pravidlo o zápise vecí náhodným výberom, pričom neprichádzalo do úvahy usmerniť elektronickú podateľňu tak, aby danú vec z registra Urto zapísala priamo do registra Urtost senátu 4T, ako to navrhol predseda kolégia a riadiaci predsedovia senátov 2T a 4T. Za relevantný pritom nepovažoval ani argument spočívajúci v tom, že riadiaci predseda senátu 4T vo svojom liste žiadal prevedenie veci pod novú spisovú značku 4 Urtost, pretože pri rozhodovaní podľa čl. IV ods. 11 Rozvrhu práce najvyššieho súdu na rok 2023 predseda súdu nie je návrhom príslušného predsedu senátu viazaný.

S poukazom na uvedené, pri viazanosti uvedeným rozhodnutím predsedu najvyššieho súdu, senát 2T najvyššieho súdu ako nadriadeného súdu preskúmal na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podala odsúdená sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdenej nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie, vrátane podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného poriadku pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Predpokladom podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je okrem uplynutia zákonom ustanovenej doby výkonu trestu (formálna podmienka podmienčného prepustenia, ktorá u odsúdenej bola naplnená) aj to, že odsúdená počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázala polepšenie a môže sa od nej očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život (materiálna podmienka podmienčného prepustenia).

V posudzovanom prípade sa najvyšší súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia krajského súdu i s jeho konštatovaním, že odsúdená G. J. splnila iba formálnu podmienku podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, a to 25. marca 2021. K tomu, aby žiadosti odsúdenej osoby o podmienčné prepustenie bolo možné vyhovieť, sa okrem splnenia formálnej podmienky vyžaduje aj splnenie materiálnej podmienky, teda preukázanie toho, že odsúdená počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázala polepšenie a môže sa od nej očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život.

Na to, aby súd mohol zodpovedne posúdiť, či odsúdená počas výkonu trestu preukázala polepšenie, je potrebné vychádzať z komplexného posúdenia všetkých listín nachádzajúcich sa v predloženom spisovom materiáli, s poukazom najmä na hodnotenie odsúdenej, poskytnuté ústavom na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdená výkon trestu odňatia slobody vykonáva (č. l. 27 - 28 spisu), na odpis z registra trestov odsúdenej (č. l. 60-61 spisu), s prihliadnutím aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdená trest vykonáva.

Z hodnotenia ústavu na výkon trestu je zrejmé, že správanie odsúdenej malo do roku 2020 pozitívnu, lepšiacu sa tendenciu, za ktorú si vyslúžila 7 disciplinárnych odmien. Táto pozitívna tendencia však bola zmarená jej nedisciplinovanosťou a nerešpektovaním pokynov a ústavného poriadku, čo sa premietlo do 20 disciplinárnych potrestaní, ako aj do jej preradenia z ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Ntc/9/2020.

Od posledného rozhodovania o podmiennečnom prepustení uznesením krajského súdu z 22. júla 2021, sp. zn. 5Ntc/7/2021, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 13. októbra 2021, sp. zn. 4 Urtost 5/2021, odsúdená G. J. nepreukázala polepšenie vo svojom správaní, na základe ktorého by bolo možné konštatovať splnenie materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Naopak, v období od posledného rozhodovania o podmiennečnom prepustení odsúdenej pribudli ďalšie dve disciplinárne potrestania. So zreteľom na uvedené správanie sa odsúdenej vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj na závažnosť spáchaného skutku a jej predchádzajúce odsúdenia vyplývajúce z Registra trestov preto nemožno konštatovať, že by trest odňatia slobody u nej nateraz splnil svoj účel a že by od nej bolo možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Na uvedenom nič nemení ani disciplinárna odmena, na ktorú poukázala zástupkyňa ÚVTOS Sučany na verejnom zasadnutí, ktorá bola odsúdenej udelená po vypracovaní hodnotenia ústavu, pretože táto síce môže signalizovať nastupujúcu tendenciu zlepšenia správania odsúdenej, avšak sama osebe, pri vysokom počte disciplinárnych potrestaní, z toho dvoch uložených od predchádzajúceho zamietnutia jej žiadosti o podmiennečné prepustenie, nepostačuje na vyslovenie záveru o splnení materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdenej z výkonu trestu odňatia slobody. Hoci odsúdená v odôvodnení svojej sťažnosti poukazovala na svoju snahu polepšiť sa, kritický postoj k trestnej činnosti a záujem viesť riadny život, plnením svojich povinností a svojím správaním od posledného rozhodnutia o žiadosti o podmiennečné prepustenie takéto polepšenie v dostatočnej miere nepreukázala, naopak, dopustila sa ďalších disciplinárnych previnení. Je preto potrebné, aby naďalej vykonávala uložený trest odňatia slobody a aby naďalej prebiehal proces jej resocializácie.

Vychádzajúc z uvedeného možno v zhode s krajským súdom uzavrieť, že u odsúdenej G. J. v súčasnosti nie sú splnené materiálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, a to ani žiadnou zo skutočností uvádzaných v odôvodnení jej sťažnosti.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdenej G. J. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.